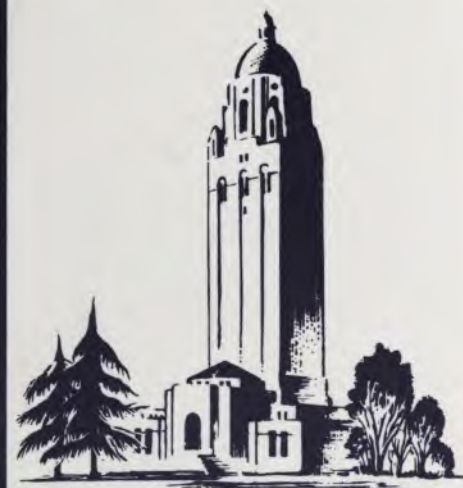

BP175
L2 K62
Ed. 3

HOOVER INSTITUTION
on War, Revolution, and Peace

FOUNDED BY HERBERT HOOVER, 1919

The Hoover Library

*The Virginia Thompson and
Richard Adloff Collection*

KITAB TOEHPAH,

EEN JAVAANSCH HANDBOEK

VOOR HET

MOHAMMEDAANSCH RECHT.

KITAB TOEHPAH,

EEN JAVAANSCH HANDBOEK

VOOR HET

MOHAMMEDAANSCH RECHT

DOOR

T. ROORDA.

DERDE, VERBETERDE UITGAAF.

LEIDEN. — E. J. BRILL.

1895.

la

BP175
L2K62
ed. 3

195407

195407 195407 195407

VOORBERICHT.

Bij de eerste uitgaaf van dit werk in 1853, onder den titel **Kitab-Toehpah, Javaansch-Mohammedaansch wetboek**, uitgegeven van wege het Koninklijk Instituut voor de taal-, land- en volkenkunde van Neêrlandsch Indië, is door den uitgever, nu wijlen Mr. S. Keyzer, omtrent de hulpmiddelen, waarvan hij zich heeft kunnen bedienen, in het voorbericht (Delft, Dec. 1852) het volgende gezegd:

»Tot het uitgeven van dit Javaansch-Mohammedaansch wetboek heb ik mij kunnen bedienen van de volgende hulpmiddelen:

»1°. Het handschrift *A*, toebehoorende aan de Koninklijke Akademie alhier. Hoewel dit handschrift slechts loopt over de artikels 1—179, en vol fouten is, zoo heeft het mij toch veel dienst bewezen, door dat het met een leesbare hand is geschreven.

»2°. Het handschrift *B*, een geschenk van den Heer E. M. VAN ALPHEN, uit de nalatenschap van den Heer N. ENGELHARD, aan het koninklijk instituut voor de taal-, land- en volkenkunde van Neêrlandsch Indië. Dit handschrift, dat het geheele wetboek (voor zoo ver het hier uitgegeven wordt) bevat, is met een duidelijke hand en vrij goed geschreven, doch de inkt van het schrift is zoo verbleekt, dat het op menige plaats bijna onleesbaar is. De tekst is op halve bladen geschreven; het overige is wit gelaten, waar-

»schijnlijk om er de vertaling in het Hollandsch naast te plaatsen;
 »hetgeen echter niet geschied is.

»3°. Eenige losse bladen, mede een geschenk van denzelfden Heer
 »uit dezelfde verzameling aan zoo even genoemd instituut. Deze
 »losse bladen bevatten de vertaling van de 160 eerste artikels in
 »het Hollandsch, geschreven op halve bladen; slechts tot art. 9 is
 »er het Javaansch naast geplaatst. Onder het laatste artikel staat
 »*Eynde*, blijkbaar met een andere hand geschreven.

»4°. Het handschrift *P*, een eigendom van Professor T. ROORDA,
 »die het mij met zijne gewone welwillendheid ten gebruike heeft
 »toegestaan. Dit handschrift, met Arabische letters geschreven, be-
 »handelt bijna alle punten van het geheele Mohammedaansche regt,
 »doch slechts bij losse stukken, waaronder telkens de naam van
 »het Arabisch boek staat, waaruit het geput is. De inhoud scheen
 »mij, zoo wel wat taal als wat inhoud betreft, daar het in Tjeribon,
 »waarschijnlijk door priesters is opgesteld, belangrijk genoeg, om
 »te exciperen en bij wijze van aanteekeningen achter het wetboek
 »te plaatsen.”

Later, te Londen zijnde, is hij in de gelegenheid geweest, om
 het daar in het Britsch Museum zich bevindende en van Crawford
 afkomstige handschrift te vergelijken, en heeft hij de voornaamste
 varianten daarvan meêgedeeld in de Bijdragen van het Kon. Instituut
 voor de taal-, land- en volkenkunde van Neêrl. Indië, 2de deel.

Door de tegenwoordige eigenaars van het copierecht, de firma
 E. J. Brill, aangezocht om een nieuwe uitgaaf van het werk te be-
 zorgen, daar de eerste was uitverkocht, heb ik gemeend, niettegen-
 staande mijn reeds al te vele werkzaamheden, aan dit verzoek te
 kunnen voldoen, omdat ik al sedert lang mij zelf, door een nauw-
 keuriger vergelijking van de handschriften en een betere interpunc-

tie, een verbeterden tekst had bezorgd, en meende, dat ik overigens zou kunnen volstaan met bij de *Aanteekeningen* hier en daar nog iets bij te voegen.

In dit laatste opzicht heb ik mij evenwel bedrogen gevonden. Ik had daarbij niet gedacht aan de vele, in die Aanteekeningen meêgedeelde uittreksels uit het bovengenoemde hs. P; of liever ik had mij voorgesteld, dat die uittreksels bij de tweede uitgaaf, even als bij de eerste, eenvoudig zouden zijn meê te deelen, niettegenstaande ik wel wist, dat daar menige fout in schulde. Zonder een ander afschrift van hetzelfde werk zou het, meende ik, toch niet wel doenlijk zijn, die fouten te verbeteren.

Dat hs. P. had Keyzer tot zijn overlijden toe voor het gebruik bij zijn studie van het Mohammedaansche recht bij zich gehouden, als ook twee, wat later hem door mij geleende, handschriften van een beroemd werk over rechtsverordening en met verklaring van een menigte, vroeger bij de rechtsbedeeling gebruikelijke zoogenaamde sloka's, en dat algemeen bekend is onder den naam van *ديوان المحاكم* Van dit werk, of liever van een nieuwe redactie daarvan, is door Raffles een vertaling gegeven in een Appendix van zijn *History of Java*. Doch de inhoud van hetgeen dáár gegeven is, komt alleen overeen met den inhoud van het eerste van de twee hoofddeelen, waaruit het werk bestaat, daar ik de twee bovengenoemde exemplaren van bezit. Het tweede hoofddeel behelst namelijk een compendium of kort begrip van het Mohammedaansche recht, en wel, even als het hs. P, tezamen gesteld uit in 't Javaansch vertaalde stukken uit eenige Arabische werken over het Mohammedaansche recht, die aan het einde van ieder uittreksel met verkorte namen, bv. *محرر*, *تكرير* en *تقريب*, genoemd worden.

Toen ik na het overlijden van Keyzer die drie hss. terug ontvingen

en op nieuw doorbladerd had, bemerkte ik weldra, dat, indien de uit het hs. P meêgedeelde stukken reeds bij de eerste uitgaaf met de gelijklopende stukken in de handschriften van de Soerja-ngalam vergeleken hadden kunnen worden, dan waarschijnlijk veel fouten in die stukken gemakkelijk hadden kunnen worden verbeterd. Maar toen, bij de eerste uitgaaf, had Keyzer die handschriften van de Soerja-ngalam nog niet. Bij deze tweede uitgaaf heb ik dat nu kunnen doen, en zoo een veel verbeterden tekst van die stukken kunnen geven.

Van de meeste van die verbeteringen heb ik het niet noodig geacht rekenschap te geven in de aantekeningen, die daardoor noodeloos al te veel uitgebreid hadden moeten worden.

Dat het compendium van het Mohammedaansche recht, dat wij in hs. P hebben, in Tjërïbon zou zijn opgesteld, zooals Keyzer in het voorbericht vóór de eerste uitgaaf schreef, kan juist niet met zekerheid worden opgemaakt uit de weinige daarin voorkomende woorden, die tot het Tjërïbonsch dialect schijnen te behooren (zooals *ḥḥḥḥḥḥ*, zie bl. 172 in de aant.). Want zulk een woord zou, behalve in het Tjërïbonsch ook wel in een ander naburig, nog niet genoeg bekend dialect, bijvoorbeeld in het Bantamsche, in gebruik kunnen zijn; zooals dit het geval is met het in Ngoko gebruikte voegwoord *ḥḥḥḥḥḥ*, in den zin van *ḥḥḥḥḥḥḥḥḥ*, terwijl daarnevens in den zin van *en anders, of anders, of wel*, *ḥḥḥḥḥḥ* gebruikt wordt. Dat dit *ḥḥḥḥḥḥ* niet bepaald tot het Tjërïbonsch dialect behoort, kan daaruit blijken, dat het niet alleen evenzoo, en in dezelfde stukken, in de twee bovengenoemde niet in het Tjërïbonsche geschreven hss. van de Soerja-ngalam gebruikt wordt;

maar ook zeer menigvuldig in een betrekkelijk oud theologisch polemisch werkje over de orthodoxe principes, uit Bantam afkomstig en hier op de bibliotheek zich bevindend onder de Oostersche hss. n°. 1028. Veelmeer zal men hieruit moeten opmaken, dat òn dat theologisch en juridisch compendium in hs. P, òn de Soerja-ngalam, beide oorspronkelijk in Bantam opgesteld en vandaar met de Mohammedaansche godsdienst in afschriften naar Tjërribon, Dèmak en elders op Java verspreid zijn, alleen met die geringe veranderingen, die het onderscheid van dialect noodzakelijk scheen te maken. Zoo is het dan te begrijpen, waarom $\text{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ}$ in de hss. van de Soerja-ngalam, die in midden-Java of oost-Java geschreven zijn, in بِسْمِ اللّٰهِ veranderd is, doch niet in het Tjërribonsche hs. P, omdat het woord in Tjërribon zoo niet in dagelijksch gebruik, dan toch wel bekend was. — Die beide genoemde, zelden en weinig van elkander afwijkende, hss. van de Soerja-ngalam zijn ook niet, zooals het hs. P, met Págon, dat is met Arabisch. maar met gewoon Javaansch letterschrift geschreven, doch, wat het tweede hoofddeel betreft, blijkbaar naar een met Arabische karakters geschreven origineel. Zoo vindt men bl. 85, 10 v. o., van het hs. in klein folio: $\text{بِسْمِ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}$ enz. enz. terwijl toch de drie eerste woorden met Javaansche karakters geschreven hadden moeten worden: $\text{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ}$ En bl. 99, 5, vindt men geschreven $\text{قَالَ النّٰوَوِیُّ اِغْنٰیكَ بِمَامِ نَوَوِیُّ}$ in plaats van, zoo als op dezelfde bladzijde regel 7 v. o.: $\text{قَالَ النّٰوَوِیُّ اِغْنٰیكَ بِمَامِ نَوَوِیُّ}$ Daar men in mijn beide hss. op deze beide plaatsen dezelfde fout begaan vindt, zoo kan men hieruit opmaken, dat het afschriften zijn van hetzelfde in Págon geschrevene origineel.

Wat aan de eerste uitgaaf, behalve de meêdeeling van die stukken uit het hs. P. als aanteekening was toegevoegd, dat was weinig en schraal. Ik heb het noodig geoordeeld, dat hier en daar wat uit te breiden of er wat bij te voegen, maar mij daarbij ook alleen tot het noodigste te bepalen. Meer opheldering zal men kunnen vinden in de later door Keyzer over het Mohammedaansche recht uitgegevene werken, namelijk:

Handboek voor het Mohammedaansche regt (een vertaling van Phi-roezabâdî's Arabisch compendium). 's Gravenhage, 1853;

Het Mohammedaansche strafregt, naar Arabische, Javaansche en Maleische bronnen. 's Gravenhage, 1857;

Précis de Jurisprudence Musulmane selon le rite Châfeite, par Abou Chodjâ; publication du texte Arabe, avec traduction et annotations. Leyde, 1859; en

Mawerdi's publiek en administratief regt van den Islam, met een inleiding over de toepasselijkheid van dat regt in Nederlandsch Indië. 's Gravenhage, 1862.

Vóór het ééne van mijn twee handschriften van de Soerja-ngalam vindt men op het titelblad dezen titel: \parallel $\text{ꦱꦸꦫꦶꦁꦤꦒꦭꦩ꧀ꦠꦺꦤ꧀ꦠꦶꦠꦺꦭꦺꦩꦠꦺꦤ꧀ꦠꦶꦠꦺꦭꦺꦩ}$ \parallel $\text{ꦱꦸꦫꦶꦁꦤꦒꦭꦩ꧀ꦠꦺꦤ꧀ꦠꦶꦠꦺꦭꦺꦩ}$. Doch zulk een titel is niet te beschouwen als een betiteling van den inhoud van het werk door den auteur: zulke titels hebben de auteurs van Javaansche boeken zelf maar zelden aan hun werken gegeven. En, dat, zooals deze titel zegt, de auteur van dit werk de *Sultan Soerja-ngalam*, en deze *de eerste Sultan van Dëmak* (Raden Patah), zou geweest zijn, strookt ook niet goed met het begin van het werk zelf. Het werk begint namelijk met dit opschrift: \parallel $\text{ꦱꦸꦫꦶꦁꦤꦒꦭꦩ꧀ꦠꦺꦤ꧀ꦠꦶꦠꦺꦭꦺꦩ}$

zou hij de *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* of *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* hebben opgesteld, die naar zijn naam *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* genoemd wierd.

Men ziet het, *Radja* (of *Praboe*) *Soerja-ngalam* is de naam van een mythisch persoon, die de auteur zou geweest zijn van een bij de Javanen bekend en beroemd oud juridisch werk over rechtspleging met vele wettelijke bepalingen en verklaringen van vele bij de rechtspleging in den ouden tijd gebruikelijke *sloka's*. Dit werk nu, of een nieuwe redactie daarvan, moet door den eersten Mohammedaanschen Vorst van Dêmak tegelijk met een compendium van het Mohammedaansch recht in zijn staten als wetboek zijn ingevoerd. Zie Raffles *History of Java*, I, p. 312, van de uitgaaf in 8°.

Behalven het boek *Soerja-ngalam* zijn er nog een aantal andere oude Javaansche wetboeken, eveneens aan verschillende mythische personen als auteurs toegeschreven en naar hun namen genoemd: zie Raffles op de aangehaalde plaats en het boek *Adji-Saka* bl. 79, 4 v. o., en r. 1 v. o. — bl. 80, 7. Een epitome of kort begrip van deze werken schijnt te wezen een werk, waarvan hier bij de Bibliotheek een afschrift bestaat, onder de Oost. hss. Ned. Kol. n°. 1832, en dat aldus begint: *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀*. In dezelfde band volgt nog een dergelijk werk, waarvan het begin aldus luidt: *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀*. En dit moet wel hetzelfde werk zijn, dat in het boek *Adji-Saka* p. 80, 1, *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* genoemd wordt naar den naam *Salokantara*, door Daniswara aan zijn panakawan Daelat gegeven bij zijn verheffing tot *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* of *legerhoofd*. (Bl. 79, 6, wordt hij *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀* genoemd: maar dit is, als men r. 8 vergelijkt, blijkbaar een schrijffout). — Beide, de *ꦠꦸꦩꦸꦏꦸꦤ꧀*

ਸਕਾਲਾਏਂ en de ਸਾਧਨਾਸਕਾਨਾ bij elkander, bevat ook een Jav. hs. in het Britsch Museum te Londen en door Keyzer afgeschreven (zie Bijdragen voor de taal-, land- en volkenkunde van Neêrl. Indië, 2de deel, bl. 337).

In dat begin van het hoofdwerk nu moet tusschen ਸਕਾਲਾਏਂ en ਸਕਾਲਾਏਂ een scheidteeken staan: want het zijn twee namen van twee verschillende werken (zie *Adji-Saka*, bl. 4 en 5). In den loop van het werk worden *Radja-niti*, *Radja-kapakapa* en *Djoegoelmoeda* weinig meer genoemd, maar telkens als auteur van een menigte uitspraken en bepalingen vermeld een Vorst, die soms ਸਕਾਲਾਏਂ, maar meer gewoon ਸਕਾਲਾਏਂ, dat is *de Vorst van Soerja-ngalam*, genoemd wordt, of met zijn vollen naam, ਸਕਾਲਾਏਂ ਸਕਾਲਾਏਂ ਸਕਾਲਾਏਂ. In plaats van ਸਕਾਲਾਏਂ vindt men verder in het werk veelal ਸਕਾਲਾਏਂ geschreven.

Hieruit blijkt terstond, dat werkelijk in het begin van het hierboven genoemde hs. in klein f°. plaats- en persoons-namen met elkander verward zijn, — als ook, dat ਸਕਾਲਾਏਂ niet de naam van een rechts-beambte van Vorst Daniswara geweest kan zijn, want dat ਸਕ (of ਸਕਾ of ਸਕਾਲਾਏਂ) ਸਕਾਲਾਏਂ blijkbaar betee-kenen moet *de Vorst van Soerja-ngalam*. — ਸਕਾਲਾਏਂ is eigent-lijk de naam van een rijkszetel, de rijkszetel van *Sultan Sarif* (vol-gens een andere lezing *Sultan Ngarif*) *Ngadil-ollah*.

Maar welke rijkszetel wordt nu met die benaming bedoeld? Vol-gens de overlevering moet die westelijk (ਸਕਾਲਾਏਂ) van Java gelegen hebben, en de zetel geweest zijn van een Mohammedaansch rijk, niet van een rijk uit den ouden mythischen tijd van Daniswara. Men kan nauwelijks aan iets anders denken, dan aan de groote Mohammedaansche wereld, met al zijn verschillende rijken en vorsten onderhoorig of onderworpen aan den Sultan van Kon-

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

|| ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ||

ပိတ်ဟူ၍ ဘုရားရှင်တို့၏ ဖြစ်ရပ်ကို အသိအမှတ်ပြုရန် အလေးတင်ပေးရန် ဟူ၍ ဆိုလိုသည်။ ။
ဤသို့ ဘုရားရှင်တို့၏ ဖြစ်ရပ်ကို အသိအမှတ်ပြုရန် အလေးတင်ပေးရန် ဟူ၍ ဆိုလိုသည်။ ။
ဘုရားရှင်တို့၏ ဖြစ်ရပ်ကို အသိအမှတ်ပြုရန် အလေးတင်ပေးရန် ဟူ၍ ဆိုလိုသည်။ ။

ဗြဟ္မာစာအုပ် - ပ။ ၈

၂၂။ သောတာပန်တို့သည် ဝိပဿနာဖြင့် ဗြဟ္မာစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုရာတွင် ဘုရားရှင်တို့၏ ဖြစ်ရပ်ကို အသိအမှတ်ပြုရန် အလေးတင်ပေးရန် ဟူ၍ ဆိုလိုသည်။ ။
ဤသို့ ဘုရားရှင်တို့၏ ဖြစ်ရပ်ကို အသိအမှတ်ပြုရန် အလေးတင်ပေးရန် ဟူ၍ ဆိုလိုသည်။ ။
ဘုရားရှင်တို့၏ ဖြစ်ရပ်ကို အသိအမှတ်ပြုရန် အလေးတင်ပေးရန် ဟူ၍ ဆိုလိုသည်။ ။

၂၃။ သောတာပန်တို့သည် ဝိပဿနာဖြင့် ဗြဟ္မာစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုရာတွင် ဘုရားရှင်တို့၏ ဖြစ်ရပ်ကို အသိအမှတ်ပြုရန် အလေးတင်ပေးရန် ဟူ၍ ဆိုလိုသည်။ ။

ဗြဟ္မာစာအုပ် - ပ။ ၉

၂၄။ သောတာပန်တို့သည် ဝိပဿနာဖြင့် ဗြဟ္မာစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုရာတွင် ဘုရားရှင်တို့၏ ဖြစ်ရပ်ကို အသိအမှတ်ပြုရန် အလေးတင်ပေးရန် ဟူ၍ ဆိုလိုသည်။ ။
ဤသို့ ဘုရားရှင်တို့၏ ဖြစ်ရပ်ကို အသိအမှတ်ပြုရန် အလေးတင်ပေးရန် ဟူ၍ ဆိုလိုသည်။ ။
ဘုရားရှင်တို့၏ ဖြစ်ရပ်ကို အသိအမှတ်ပြုရန် အလေးတင်ပေးရန် ဟူ၍ ဆိုလိုသည်။ ။

သစ္စာရှိစေရန်အတွက် အပြစ်ကင်းစင်စေရန်အတွက် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြောဆိုရမည်။
အပြစ်ကင်းစင်စေရန်အတွက် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြောဆိုရမည်။

ပြောဆိုချက် ၅၆

။ သစ္စာရှိစေရန်အတွက် အပြစ်ကင်းစင်စေရန်အတွက် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြောဆိုရမည်။
အပြစ်ကင်းစင်စေရန်အတွက် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြောဆိုရမည်။

ပြောဆိုချက် ၅၇

။ သစ္စာရှိစေရန်အတွက် အပြစ်ကင်းစင်စေရန်အတွက် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြောဆိုရမည်။
အပြစ်ကင်းစင်စေရန်အတွက် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြောဆိုရမည်။

ပြောဆိုချက် ၅၈

။ သစ္စာရှိစေရန်အတွက် အပြစ်ကင်းစင်စေရန်အတွက် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြောဆိုရမည်။

၃ ဓမ္မာ :

ဗျာဒိတ်ကောသလောပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ဟု ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့ ဟောတော်မူရာတွင် ဗျာဒိတ်ကောသလောပုပ္ဖိန္ဒြိယံ ဟု ဟောတော်မူ၏။

ဗြဟ္မစရိယော ၄၅

ဤသို့ ဟောတော်မူရာတွင် ဗြဟ္မစရိယော ဟု ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့ ဟောတော်မူရာတွင် ဗြဟ္မစရိယော ဟု ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့ ဟောတော်မူရာတွင် ဗြဟ္မစရိယော ဟု ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့ ဟောတော်မူရာတွင် ဗြဟ္မစရိယော ဟု ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့ ဟောတော်မူရာတွင် ဗြဟ္မစရိယော ဟု ဟောတော်မူ၏။

ဗြဟ္မစရိယော ၄၆

ဤသို့ ဟောတော်မူရာတွင် ဗြဟ္မစရိယော ဟု ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့ ဟောတော်မူရာတွင် ဗြဟ္မစရိယော ဟု ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့ ဟောတော်မူရာတွင် ဗြဟ္မစရိယော ဟု ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့ ဟောတော်မူရာတွင် ဗြဟ္မစရိယော ဟု ဟောတော်မူ၏။

ဗြဟ္မစရိယော ၄၇

ဤသို့ ဟောတော်မူရာတွင် ဗြဟ္မစရိယော ဟု ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့ ဟောတော်မူရာတွင် ဗြဟ္မစရိယော ဟု ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့ ဟောတော်မူရာတွင် ဗြဟ္မစရိယော ဟု ဟောတော်မူ၏။

: ၅၄ :

ကျွေးပေးသော ခဲတို့ကို မျှော်လင့်စွာ ချစ်ခင် ဝမ်းသာ ပြုစုစေရန် ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ပြောဆိုချက် ၄၄

ကျွန်းပေါ်ရှိ ရေအောက်ရှိ ခဲတို့ကို မျှော်လင့်စွာ ချစ်ခင် ဝမ်းသာ ပြုစုစေရန် ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ပြောဆိုချက် ၄၅

ကျွန်းပေါ်ရှိ ရေအောက်ရှိ ခဲတို့ကို မျှော်လင့်စွာ ချစ်ခင် ဝမ်းသာ ပြုစုစေရန် ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ပြောဆိုချက် ၄၆

ကျွန်းပေါ်ရှိ ရေအောက်ရှိ ခဲတို့ကို မျှော်လင့်စွာ ချစ်ခင် ဝမ်းသာ ပြုစုစေရန် ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

උතුරු :

සියලුම තැන්වලදී ඉහළ මට්ටමේ සිට ප්‍රකාශය ලබා ගැනීමට සැලැස්වී ඇත. මේ බලපෑම බලාපොරොත්තු වන්නේ සියලුම ප්‍රදේශවලදී ප්‍රතිපෝෂණය සහිතව සිදු වීමයි. මේ බලපෑම බලාපොරොත්තු වන්නේ සියලුම ප්‍රදේශවලදී ප්‍රතිපෝෂණය සහිතව සිදු වීමයි.

ප්‍රකාශනය: ප. 10

සියලුම ප්‍රදේශවලදී ප්‍රතිපෝෂණය සහිතව සිදු වීම සහ මේ බලපෑම බලාපොරොත්තු වන්නේ සියලුම ප්‍රදේශවලදී ප්‍රතිපෝෂණය සහිතව සිදු වීමයි. මේ බලපෑම බලාපොරොත්තු වන්නේ සියලුම ප්‍රදේශවලදී ප්‍රතිපෝෂණය සහිතව සිදු වීමයි.

ဗြဟ္မစိတ်ပျား ကက၀။

။သဟယမိတုလားစိတိသံဟာမိတုစုတေသိသဟယမိတ္တိယုတ္တု။သဟယမိ
တံသိယုတဒိကျော့ယတုတ္တုတုဂ်းသေစိမဂ်းသတုတံကပုဏာ၊ ဟေကုတ္တိယု
တ္တုဟေမိကျော့၏အၠာယဟေ့၊ သတိဟေကိသံသံဟေ၏သိသဟေ။

ဗြဟ္မစိတ်ပျား ကကက။

။သဟယမိတုလားစိတိသံဟာမိကျော့မိးသံတုကတ္တိယုတ္တုတ္တုစိတိမဂ်းပိမိစိ
သဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိ
ဟေ၊ သဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိ
ဟေ၊ သဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိ
ဟေ၊ သဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိ
ဟေ၊ သဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိ
ဟေ၊ သဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိ
ဟေ။

ဗြဟ္မစိတ်ပျား ကကဏ္ဍ။

။သဟယမိတုလားစိတိသံဟာမိကျော့သိသဟယမိကျော့ဘေဒကမုသိဟေဋ္ဌိသဟာ
ဋ္ဌိတုဋ္ဌိသံ၊ သတိဟေကိသံသံဟေ၏သိသဟေ၊ ဟေကုတ္တိယုတ္တုကမုသိကမုသိ
၏အၠာယဟေ့၊ မဂ်းမိကမုသိကမုသိကမုသိကမုသိကမုသိကမုသိကမုသိကမုသိ
ဟေ၊ သဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိ
ဟေ၊ သဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိ
ဟေ၊ သဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိ
ဟေ၊ သဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိသဟယမိ
ဟေ။

ဤ ဂါထာပစ္စည်းတို့သည် အလွန်အမင်း စွဲလမ်းစွာ စားသုံးခြင်းကြောင့် ငါတို့အား ဝမ်းဗိုက်နာကျင်စေပြီး အစားအသောက်များကို စားသုံးခြင်းကြောင့် အကျိုးရှိစေရမည်။ ဤအတိုင်း ငါတို့အား စားသုံးခြင်းကြောင့် အကျိုးရှိစေရမည်။ ဤအတိုင်း ငါတို့အား စားသုံးခြင်းကြောင့် အကျိုးရှိစေရမည်။

ဗြဟ္မာစိသျှား ကဏ္ဍ

ဤအတိုင်း ငါတို့အား စားသုံးခြင်းကြောင့် အကျိုးရှိစေရမည်။ ဤအတိုင်း ငါတို့အား စားသုံးခြင်းကြောင့် အကျိုးရှိစေရမည်။ ဤအတိုင်း ငါတို့အား စားသုံးခြင်းကြောင့် အကျိုးရှိစေရမည်။ ဤအတိုင်း ငါတို့အား စားသုံးခြင်းကြောင့် အကျိုးရှိစေရမည်။

ဗြဟ္မာစိသျှား ကဏ္ဍ

ဤအတိုင်း ငါတို့အား စားသုံးခြင်းကြောင့် အကျိုးရှိစေရမည်။ ဤအတိုင်း ငါတို့အား စားသုံးခြင်းကြောင့် အကျိုးရှိစေရမည်။ ဤအတိုင်း ငါတို့အား စားသုံးခြင်းကြောင့် အကျိုးရှိစေရမည်။ ဤအတိုင်း ငါတို့အား စားသုံးခြင်းကြောင့် အကျိုးရှိစေရမည်။

ကိုက်ဆေးထိန်းကပ်ကာကွပ်ညှိပျော်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပျော်စရာကောင်းစွာ ကျသောကောသလီ ဤဗျူဟာ သို့မဟုတ် ဤဗျူဟာ၏ အဓိကအချက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဗြူဟာလမ်းညွှန် ကဏ္ဍစာ။

ဤဗျူဟာ၏ အဓိကအချက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဗြူဟာလမ်းညွှန် ကဏ္ဍစာ။

ဤဗျူဟာ၏ အဓိကအချက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

၃ မေးခွန်း

ယူဆချက်များကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။ ဤမေးခွန်းကို ဖြေဆိုရာတွင် မြန်မာ့အလင်းစာပေများကို အဓိကထား၍ ဖြေဆိုပါ။

၁။ မြန်မာ့အလင်းစာပေ၏ အဓိကအကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

၂။ မြန်မာ့အလင်းစာပေ၏ အဓိကအကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

၃။ မြန်မာ့အလင်းစာပေ၏ အဓိကအကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

၄။ မြန်မာ့အလင်းစာပေ၏ အဓိကအကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

၅။ မြန်မာ့အလင်းစာပေ၏ အဓိကအကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

၆။ မြန်မာ့အလင်းစာပေ၏ အဓိကအကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

၇။ မြန်မာ့အလင်းစာပေ၏ အဓိကအကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

၈။ မြန်မာ့အလင်းစာပေ၏ အဓိကအကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

၉။ မြန်မာ့အလင်းစာပေ၏ အဓိကအကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

၁၀။ မြန်မာ့အလင်းစာပေ၏ အဓိကအကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

တိရစ္ဆာန်တို့ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်စေရန် အစီအစဉ်တို့ကို စီစဉ်ပေးရန်
အားထုတ်ပေးရန် ဟောပြောကြားနာခြင်း။ ။

။ ဘာ တွင် စု က တီ မဂ ဂ မ ဝ ပွ စိ ။

ဗြဟ္မစာပေ ဟောပြောခြင်း ။

။ သောတာပန်တို့သည် နိဂါမတို့ကို အားထုတ်ပေးရန် အစီအစဉ်တို့ကို စီစဉ်ပေးရန်
အားထုတ်ပေးရန် ဟောပြောကြားနာခြင်း။ ။

ဗြဟ္မစာပေ ဟောပြောခြင်း ။

။ သောတာပန်တို့သည် နိဂါမတို့ကို အားထုတ်ပေးရန် အစီအစဉ်တို့ကို စီစဉ်ပေးရန်
အားထုတ်ပေးရန် ဟောပြောကြားနာခြင်း။ ။

ဗြဟ္မစာပေ ဟောပြောခြင်း ။

။ သောတာပန်တို့သည် နိဂါမတို့ကို အားထုတ်ပေးရန် အစီအစဉ်တို့ကို စီစဉ်ပေးရန်
အားထုတ်ပေးရန် ဟောပြောကြားနာခြင်း။ ။

ဗြဟ္မစာပေ ဟောပြောခြင်း ။

။ သောတာပန်တို့သည် နိဂါမတို့ကို အားထုတ်ပေးရန် အစီအစဉ်တို့ကို စီစဉ်ပေးရန်
အားထုတ်ပေးရန် ဟောပြောကြားနာခြင်း။ ။

၃ ကဗျာ ၃

မိမိသတ္တု၊ သေ-ဟုတ္တုလဟုတင်္ဂါတား၏ ဟူ၏ နိပါ-ဟော-ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု
ပေး၊ မိမိသတ္တုတား၏ ဟူ၏ နိပါ-ဟော-ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု
ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု

ပြောလိမ္မား ဤ၆၀ ။

၂၂၇ သေ-ဟုတ္တုတင်္ဂါတား၏ ဟူ၏ နိပါ-ဟော-ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု
မိမိသတ္တုတား၏ ဟူ၏ နိပါ-ဟော-ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု
ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု

ပြောလိမ္မား ဤ၆၀က ။

၂၂၈ သေ-ဟုတ္တုတင်္ဂါတား၏ ဟူ၏ နိပါ-ဟော-ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု
မိမိသတ္တုတား၏ ဟူ၏ နိပါ-ဟော-ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု
ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု

ပြောလိမ္မား ဤ၆၁ ။

၂၂၉ သေ-ဟုတ္တုတင်္ဂါတား၏ ဟူ၏ နိပါ-ဟော-ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု
မိမိသတ္တုတား၏ ဟူ၏ နိပါ-ဟော-ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု
ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု

ပြောလိမ္မား ဤ၆၂ ။

၂၃၀ သေ-ဟုတ္တုတင်္ဂါတား၏ ဟူ၏ နိပါ-ဟော-ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု
မိမိသတ္တုတား၏ ဟူ၏ နိပါ-ဟော-ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု
ကဏ္ဍမိ-ကမိဟု

ကိုးကွယ်ရာ၌ အလေးထား၍ ဆက်လက်၍ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ပေးရန် ဆန္ဒရှိပါသည်။

ပြောဆိုချက် ၅၆

။ သို့သော်လည်းကောင်း၊ ဤကဲ့သို့ နေထိုင်ရာ၌ အလေးထား၍ ဆက်လက်၍ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ပေးရန် ဆန္ဒရှိပါသည်။

ပြောဆိုချက် ၅၇

။ သို့သော်လည်းကောင်း၊ ဤကဲ့သို့ နေထိုင်ရာ၌ အလေးထား၍ ဆက်လက်၍ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ပေးရန် ဆန္ဒရှိပါသည်။

။ ထိုကဲ့သို့ နေထိုင်ရာ၌ အလေးထား၍ ဆက်လက်၍ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ပေးရန် ဆန္ဒရှိပါသည်။

ပြောဆိုချက် ၅၈

။ သို့သော်လည်းကောင်း၊ ဤကဲ့သို့ နေထိုင်ရာ၌ အလေးထား၍ ဆက်လက်၍ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ပေးရန် ဆန္ဒရှိပါသည်။

schijnlijk is dit niet de geheele titel; want gewoonlijk wordt er nog bijgevoegd, voor wie het een *geschenk* (*toehphat*) is: bv. *toehphat-l'aroes*, *geschenk voor den verloofde*, d. i. over het huwelijksrecht, enz.

Bl. 2, r. 1. *ḥḥḥḥḥḥḥḥḥḥ*. Omtrent dezen schrijver is verder niets mede te deelen, dan dat zulk een naam, *Ibnoel Hadjar*, ook gevonden wordt in het handschrift P. Alle nasporingen over het leven en de werken van dezen man zijn, waarschijnlijk wegens zijn laten leeftijd, vruchteloos gebleven.

Bl. 2, r. 2. *ḥḥḥḥḥḥḥḥḥḥ*. Het jaar 958 van de Moh. tijdrekening komt overeen met het jaar 1544 van de Christelijke: (het cijfer 955 in het hs. A ¹) is waarschijnlijk een schrijffout). Telt men nu bij het jaarcijfer 1544 het in het Translaat-uitreksel genoemde getal jaren 264 op; dan krijgt men het jaar 1808, welk cijfer men ook op het buitenblad van het handschrift B geschreven vindt. In dat jaar zijn dus afschriften van dit Javaansch-Mohammedaansch wetboek gemaakt; en misschien moet men de bewerking van dit Arabiesch boek in het Javaansch wel ongeveer in dien tijd stellen: want de Gouverneur-Generaal Daendels nam toen beslissingen, die aan opzettelijke behandeling van deze onderwerpen doen denken. Verg. *het Regt in Nederlandsch Indië*. Eerste jaargang. Tweede deel, pag. 302.

Bl. 2—48 (art. 1—112). Deze artikels bevatten hetgeen men gewoonlijk het Mohammedaansche *strafrecht* noemt: men zou echter kunnen twifelen, of dit wel een goede benaming is. Door *strafrecht* verstaan wij het recht, dat de staat (of maatschappij) zich voorbehoudt om voor het plegen van misdrijven straffen op te leggen: in het Mohammedaansche recht daarentegen is het niets anders, dan de regeling van de geschillen, die er ontstaan tusschen twee partijen,

1) B heeft 859; het jaartal 1808 niet te vinden, *Corr.*

waarvan de eene schade heeft geleden door de daad van de ander. Slechts weinige (en dan nog wel godsdienstige) bepalingen zou men te recht strafbepalingen kunnen noemen. Bovendien moet men het Mohammedaansche recht, voornamelijk op deze punten, beschouwen als de door Mohammed in Koran en Sonnah (later door de Mohammedaansche, angstvallig aan woorden hechtende rechtsgeleerden geïnterpreteerd) gesanctioneerde zeden en gewoonten der woestijnbewonende zwerfende Arabische stammen, die men bezwaarlijk met een gevestigden staat kan vergelijken. — Verg. *Het Mohammedaansche strafregt naar Arabische, Javaansche en Maleische bronnen*, door S. Keyzer. 's Grav. 1857.

Bl. 2—12 (art. 4—25): Over doodslag. — De *bloedwraak* (الشار, *athhâr*), een der voortreffelijkste instellingen bij volken die nog geen gevestigden staat hebben, maar in oorlogzuchtige volkstammen rondzwerfen, omdat zij de onderlinge verdelging voorkomt, was zóó algemeen door de Arabieren aangenomen, en zóó bij hen geëerd, dat Mohammed die wel in den Koran moest opnemen. S. II, 173, leest men: «O geloovigen! u is bij doodslag het vergeldingregt (de talio) bevolen: vrijen voor vrijen, slaven voor slaven, «vrouwen voor vrouwen,» enz. Hij zocht evenwel het gewoonterecht te verbeteren. S. XVII, 35, leest men: «Doodt niemand, hetgeen Allah verboden heeft, behalven zoo het regt is. Tegen dengeen, die onregtmatig iemand gedood heeft, geven wij de magt aan de bloedverwanten (van den verslagene) om hem te wreken, doch hij mag daarbij de matigheid niet uit het oog verliezen.» — Niet-tegenstaande deze bepalingen, houden de Arabieren zich aan hun voorvaderlijke gewoonte om de bloedwraak binnen het vijfde geslacht (الشار في الخمسة, *athhâr phi-l-chomsat*) te nemen: doch zij laten die ook afkopen door den bloedprijs (دية, *dijat*), waartoe het voor-

rijkameel, een merrie, een zwarte slaaf, een maliënkolder en een **g**eweer: de vijf laatste artikels te zamen worden *sola* genoemd. — **D**e bepaling, dat een menschenleven honderd kameelen waard is, **s**chijnt zijn oorsprong te hebben in de traditie over Mohammed's **g**rootvader, Abdoe-l-Mottaleb, wiens geliefde zoon, Abdoe-llah, de **v**ader van Mohammed, door het lot was aangewezen om voor den **a**fgod, die toen in de Kaba vereerd werd, geofferd te worden. **A**bdoe-l-Mottaleb liet zich door zijn vrienden overhalen, om in **p**laats van zijn zoon honderd kameelen te offeren. (Burckhardt. l.l. **v**ol. II. 363. Weil, *Mohammed*, p. 21). Reeds in vroege tijden (in **d**ie van Aboe Bakr) werd de waarde van de kameelen in geld **b**erekend (Burckh. l.l. vol. I. p. 315). In dit hoofdstuk wordt de **w**aarde van honderd kameelen altijd op duizend dinârs berekend; **w**at minder juist is, daar de bloedprijs wel altijd uit honderd kameelen bestaat, maar de waarde van de kameelen verschilt naar de wijze, waarop het misdrijf gepleegd is. Voor het *onwillekeurige*, *bij ongeluk*, gepleegde misdrijf bestaat de bloedprijs in 20 éénjarige, 20 tweejarige, 20 driejarige en 20 vierjarige vrouwelijke, met 20 tweejarige mannelijke kameelen; maar voor doodslag gepleegd *met voorbedachten rade* (wanneer namelijk de familie zich laat afkopen en van de bloedwraak afziet) en *voorbedachteleijk in het bedrijf*, *maar onwillekeurig in de gevolgen*, is als *verzwaarde bloedprijs* bepaald: 30 driejarige vrouwelijke, 30 vierjarige vrouwelijke en 40 dragtige kameelen; en voor het *onwillekeurig* gepleegde: 20 éénjarige vrouwelijke; 20 tweejarige vrouwelijke; 20 tweejarige mannelijke; 20 driejarige vrouwelijke, en 20 vierjarige vrouwelijke. (Men zie A. Meursinge, *Handb. van het Mohamm. regt in de Maleische*

Dit is een vertaling van het Arab. 'ákil bálig. Over de zaak zelf zie men art. 154.

De voorbeelden van misdrijven in de artikels 1—25 opgenoemd worden in elk boek over Mohammedaansch recht weêrgevonden en dienen om te leeren kennen, welk misdrijf gepleegd is voorbedachtelijk of onwillekeurig, of voorbedachtelijk in het bedrijf, maar onwillekeurig in de gevolgen, en al wat betrekking heeft op de leer van complicitéit en coauctores.

Bl. 10, 4 v. o. *ان عبد الله بن علي* Zoo heb ik hier uitgegeven volgens hs. L en C, evenals op de vorige regel. De beide andere hss. hebben hier *ان عبد الله بن علي* en dit wordt ook elders in dit werk als krama van *عبد الله بن علي* gebruikt. Te Soerakarta is het krama-inggil, maar in den Oosthoek worden krama- en krama-inggil-woorden meer met elkander verward.

Bl. 11, 8. *عبد الله* De hss. A en L hebben hier *عبد الله* het substantief denominatief van *عبد الله*

Bl. 12—21 (art. 26—48). Niet alleen voor moord en doodslag wordt het vergeldingsrecht toegepast of de bloedprijs gevorderd, maar ook voor verwondingen, die men zonder bezwaar van erger te wonden, dan men zelf gewond is, op den misdadiger weêr kan overbrengen, geldt het vergeldingsrecht, zoo het misdrijf voorbedachtelijk is gepleegd, of anders de bloedprijs. Voor verwondingen, waarbij dit niet zonder bezwaar geschieden kan, wordt als regel aangenomen, dat de schade, die men aan zijn lichaam geleden heeft, volgens taxatie, moet vergoed worden.

Bl. 16, 5. Voor ပိမိက္ခဏာ heeft het hs. A in dit artikel ပိမိက္ခဏာ het hs. C ပိမိက္ခဏာ

Bl. 16, 11. $\text{ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးပေါ်၌}$ Dit geeft geen goeden zin. Het hs. C geeft $\text{ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးပေါ်၌}$ maar ook dit is niet veel beter, en zal wel een willekeurige verandering wezen. Ik gis, dat de auteur geschreven heeft: $\text{ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးပေါ်၌}$

Bl. 16, 3. v. o. အဲဒီအခါကတည်းက Zoo heb ik verbeterd in plaats van အဲဒီအခါကတည်းက dat blijkbaar een schrijffout is.

Bl. 18, 8. v. o. A en C hebben အဲဒီအခါကတည်းက B heeft $\text{ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးပေါ်၌}$ wat blijkbaar een fout is. *Corr.*

Bl. 19, 9. အဲဒီအခါကတည်းက Dit is een fout en moet zijn : ၃၃ : 33 heeft ook het hs. C het cijfer 33.

Bl. 22, 6. ပိမိက္ခဏာ Dat hier, en zoo dikwijls, uitdrukkelijk gevorderd wordt, dat iemand *éénmaal* een eed aflegt; dat is in tegenstelling van de *vijftig eeden*, die in sommige gevallen volgens het Mohammedaansche recht vereischt worden. Zie art. 74.

Bl. 23, 6. အဲဒီအခါကတည်းက *toch nog eveneens.* «Dan wordt «hij toch nog eveneens beboet met honderd kameelen (en niet met «tweehonderd): want het gezigt en de oogen, dat is één en 't zelfde (အဲဒီအခါကတည်းက)»". In *Het Mohammeduansche strafregt*, bl. 31, en in de aantekening bl. 116, is dit niet goed verstaan.

Bl. 23, art. 53: $\text{ဂျပန်အက္ခရာများကို}$ De Javaansche auteur heeft zich hier te streng aan het Arabisch origineel gehouden, daar toch deze bepaling omtrent de 28 letters alleen op het *Arabische* alfabet van achtentwintig medeklinkers van toepassing is. — Dat 28 consonanten niet in *drieën* gedeeld kunnen worden, heeft de auteur zeker niet bedoelt

Bl. 24, 8, art. 55—72. Deze artikels behooren niet onder het laatst voorgaande hoofdstuk, maar zijn, nadat het hoofdstuk over doodslag en verwonding was afgehandeld hier nog bijgevoegd, om nog eenige bijzondere gevallen te geven van verantwoordelijkheid of niet verantwoordelijkheid tot wedervergoeding of schadevergoeding. Verg. *Het Mohammedaansche strafregt*, bl. 143.

Bl. 25, 12. Achter أحد zal wel أحد gelezen moeten worden. In C. leest men: أحد

Bl. 29, 2 v. o. In plaats van أحد vindt men أحد in hs. A.

Bl. 30, 7. v. o. أحد Zulk een vergoeding, bestaande in een slaaf of slavin, heet in 't Arabisch *gorrat* (غرة). Zie *Het Mohammedaansche strafregt*, bl. 59, noot b., bl. 28.

Bl. 32, 10. Hier had een nieuwe titel tot opschrift moeten staan. bv. أحد Het volgende art. handelt namelijk over een bijzondere wijze van beëdiging, die in 't Arab. قسامه genoemd wordt, wat men door *verdeelingseed* zou kunnen vertalen. Het hier bedoelde bijzondere bewijs wordt in 't Arab. لوث (*lauth*) genoemd. Zie *Het Mohammedaansche strafregt*, bl. 29, bl. 61, 7 vlgg., en bl. 149.

Bl. 33, art. 75—84. De misdrijven, waarop het Mohamm. recht straffen stelt, zijn vijf in getal. — Het zijn, *ontucht* en *overspel*, Ar. زنا (*zind*), *valsche betichting daarvan* Ar. كاذب (*kadz*), *diefstal* Ar. سرقة (*sarikat*), *straatroof*, Ar. قاطع الطريق (*kâte* 't-târik), *wijn-drinken* Ar. الخمر (*alchamr*). Nog enkele zijn ook in zekeren zin hiertoe te brengen, bv. dat men *rebellen*, Ar. اهل البغي (*ahl 'lbagj*), *apostaten*, Ar. مرتد (*mortadd*), en *afgodendienaars*, Ar. مشرك (*mosjrek*) dooden moet, enz. Dit gedeelte van het Mohamm. recht zou men dus het Mohammedaansche *strafregt* kunnen noemen. De straffen, voor

Bl. 36, 2. $\eta\kappa\omicron\tau\iota\tau\acute{\iota}\mu\acute{\iota}\tau\epsilon\tau\iota\epsilon\tau\iota$ Dit is zeker een vreemde casuspositie doch men vindt die ook in Arabische handboeken voor het Mohamm. recht: zie het *Handb. v. h. Mohamm. regt door S. Keyzer* bl. 368. Maar, als de Javaansche auteur daar nu bijvoegt «en het gestolene «de waarde heeft van drie tails,» dan wordt het geval nog vreemder. Een portaal van een moskee zal toch wel altijd drie kwartjes waard zijn.

Bl. 37, art. 84. Vrg. Weil, *Mohammed*, p. 139 en 140. — Hiervoor had een nieuw opschrift moeten staan, bv. $\kappa\epsilon\tau\iota\ \alpha\iota\tau\iota\ \eta\gamma\epsilon\lambda\ \alpha\iota\tau\iota$

Bl. 39, 3 v. o. Dit opschrift past niet op den inhoud van de drie volgende artikels. Deze handelen *over het bewijs door getuigen*.

Bl. 40, 2. $\alpha\iota\gamma\epsilon\lambda\ \tau\iota\ \eta\alpha\sigma\epsilon\tau\iota$ Verg. art. 74.

Bl. 41, 7 v. o. De woorden $\alpha\iota\sigma\epsilon\tau\iota\ \kappa\alpha\tau\alpha\ \mu\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\tau\iota\ \tau\iota\ \eta\alpha\sigma\epsilon\tau\iota$ heb ik hier ingevoegd. Zij ontbreken in de handschriften, maar worden door den zin en samenhang van het artikel noodzakelijk vereischt, en konden ligt door den afschrijver overgeslagen worden, daar deze zinsneê met dezelfde woorden ($\kappa\alpha\tau\alpha\ \eta\alpha\sigma\epsilon\tau\iota$) eindigt als het voorafgaande, zoodat het oog van den afschrijver ligt van het eerste $\kappa\alpha\tau\alpha\ \eta\alpha\sigma\epsilon\tau\iota$ tot het tweede kon afdwalen, met dat gevolg dat hij deze geheele zinsneê oversloeg.

Bl. 43, 5: $\alpha\lambda\epsilon\gamma\epsilon\tau\alpha\ \alpha\iota\tau\iota$ Deze woorden heb ik hier ingevoegd, als waarschijnlijk door den afschrijver overgeslagen. Het onmiddellijk volgende laat hieromtrent nauwelijks twijfelen.

Bl. 49. Over *koop en verkoop* en alle contracten en wederzijdsche verbindtenissen, die in aard en wezen daarmee overeenstemmen, tot het *huwelijk* toe, en die alle onder den Arabischen term *bai'* (بيع) begrepen zijn, zie men de Akademische dissertatie van L. W. C.

တၢ်းသိၣ်တၢ်းအဆၢၣ်ဒီးလှူဒုက္ခမၤအဆၢၣ်သိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းပုၤတၢ်းအဆၢၣ်တၢ်းသိၣ်
တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်
တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်
တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်

ၥတၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်
တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်
တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်
တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်

ၥတၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်
တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်
တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်
တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်

ၥတၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်
တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်
တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်
တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ်

Bl. 78, 5 v. o. Het woord မာတၢ်းသိၣ် mist hier in de handschriften, maar wordt tot volledigheid van den zin hier evenzeer vereischt als op de volgende regel.

Bl. 80, art. 191—203. Wat in dit hoofdstuk behandeld wordt, is wat in 't Romeinsche recht onder bezit ter kwader trouw begrepen zou zijn. De Arabische term is **غصب**, rhasb of gasb, dat als rechts-term beteekent *het nemen, in bezit of gebruik nemen, van het goed van een ander zonder zijn toes'emming*. In het hs. P, en evenzoo in de Soerja-ngalam, wordt hiervoor het Javaansche မာတၢ်းသိၣ် gebruikt, dat in zijn algemeene beteekenis ook zeer goed met dat Arabische woord overeenkomt. De Javaansche bewerker van de *Kitab-Toehpah* heeft daarvoor het Javaansche woord မာတၢ်းသိၣ်တၢ်းသိၣ် gebruikt; en dit beteekent: *ongenraagd en zonder toestemming gebruik maken van een*

တေဗျ၊ တေက ဘဝ္တုပသိဗ္ဗိတေဝိပိဗ္ဗေမိမာပဏ္ဍေပျ၊ နိဂိတိဒါဒေဗ္ဗိဗိဗ္ဗေ
တေက ဘဝ္တုပသိဗ္ဗိတေပဏ္ဍေမမာဂိဗ္ဗတုပသိဗ္ဗိတေ နိဂိတိဒါဒေ ဘူဂဗ္ဗ
တေသုဗ္ဗိဗ္ဗိ ၁)၊ အကမိဗ္ဗိဗ္ဗိ မာဂိဗ္ဗိ မာဂိဗ္ဗိ မာဂိဗ္ဗိ မာဂိဗ္ဗိ မာဂိဗ္ဗိ မာဂိဗ္ဗိ
မာဂိဗ္ဗိ ၁)

။
။
။
။
။
။

။
။
။
။
။
။
။
။

။
။
။
။
။
။

1) Ook hier hebben die beide hss. မာဂိဗ္ဗိတေသုဗ္ဗိဗ္ဗိဗ္ဗိ

ဂုဏ်ဂုဏ်ဆရာတော် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်
 ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်
 ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်
 ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်
 ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်
 ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်
 ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်
 ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်
 ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်
 ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်
 ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်
 ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်
 ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်
 ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင် ဟောကြားရာတော်ဝင်

Bl. 120, 8 v. o.: မာဇဲဆီ၊ Zóó heb ik hier uitgegeven: want zóó
 zal het toch ongetwijfeld moeten wezen. In de eerste uitgaaf staat
 volgens het hs. မာဇဲဆီဟူ၍၊ en in L en C vindt men မာဇဲဆီဟူ၍၊
 Zonderlinge lezingen! — Uit de eenstemmigheid van al de drie
 handschriften in het woord မာဇဲဆီဟူ၍၊ hoe ongepast dit hier ook wezen
 mag, zou men haast moeten opmaken, dat werkelijk dat woord ook
 in het origineel bestaan heeft; en dan moet men wel onderstellen,
 dat de schrijver bij het neerschrijven van dezen zin in een oogeen-

ကမိမိကော။ ဝေပဉ္စေတုတ္ထံဝေဝေသန္တိသဒ္ဓါပုဂ္ဂိုလော။ ဟန္တောပာရသံသောပာရသံ
ရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာ
မိမိကော။ ဝေပဉ္စေတုတ္ထံဝေဝေသန္တိသဒ္ဓါပုဂ္ဂိုလော။ ဟန္တောပာရသံသောပာရသံ
ညာတုပမိကော။ ရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာ
»

Verder vindt men in hs. P, even als in het *Handboek voor het Mohammedaansche regt*, hier, tusschen de artikels over de 'idah en over de *niphkah*, het volgende over zoogverwantschap:

။မိမိကော။ ဝေပဉ္စေတုတ္ထံဝေဝေသန္တိသဒ္ဓါပုဂ္ဂိုလော။ ဟန္တောပာရသံသောပာရသံ
ကမိမိကော။ ဝေပဉ္စေတုတ္ထံဝေဝေသန္တိသဒ္ဓါပုဂ္ဂိုလော။ ဟန္တောပာရသံသောပာရသံ
ရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာ
ဟန္တောပာရသံသောပာရသံသောပာရသံသောပာရသံသောပာရသံသောပာရသံသောပာရသံသောပာရသံ
ကမိမိကော။ ဝေပဉ္စေတုတ္ထံဝေဝေသန္တိသဒ္ဓါပုဂ္ဂိုလော။ ဟန္တောပာရသံသောပာရသံ
ရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာ
»

Bl. 137, 6 en 5 v. o.: မမိမိကော။ Zoo heeft het Londensche hs. In de eerste uitgaaf stond volgens hs. B ရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာ, doch dit is bepaald fout. De ware lezing is zeker မမိမိကော။

Bl. 138, art. 351 vlgg. Zie hierover hs. P op de volgende bladzijde.

Bl. 141, art. 359 vlgg. Hierover heeft het hs. P het volgende:

။မိမိကော။ ဝေပဉ္စေတုတ္ထံဝေဝေသန္တိသဒ္ဓါပုဂ္ဂိုလော။ ဟန္တောပာရသံသောပာရသံ
ကမိမိကော။ ဝေပဉ္စေတုတ္ထံဝေဝေသန္တိသဒ္ဓါပုဂ္ဂိုလော။ ဟန္တောပာရသံသောပာရသံ
ရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာ
ဟန္တောပာရသံသောပာရသံသောပာရသံသောပာရသံသောပာရသံသောပာရသံသောပာရသံသောပာရသံ
ကမိမိကော။ ဝေပဉ္စေတုတ္ထံဝေဝေသန္တိသဒ္ဓါပုဂ္ဂိုလော။ ဟန္တောပာရသံသောပာရသံ
ရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာရဟေဝာ
»

1) Beide genoemde hss. hebben မဟန္တောပာရသံ။
2) In plaats van ကမိမိကော။ heeft het ééne van genoemde hss. ကမိမိကော, en het andere ကမိမိကော။

INHOUD.

INLEIDING.	p. 2 en 143.
<i>Over doodslag, recht van wedervergelding en bloedprijs.</i>	art. 2—25.
<i>Over verwondingen, die niet het overlijden van den verwonde ten gevolge hebben</i>	art. 26—48.
<i>Over gevallen, dat iemand een ander van zijn verstand of van een zintuig berooft, zonder dat dit zichtbaar is.</i>	art. 49—54.
<i>Over gevallen van verantwoordelijkheid of niet-verantwoordelijkheid tot wedervergelding of schadevergoeding.</i>	art. 55—72.
<i>Over de noodige vereischten van een pretensie om bij den rechter ontvankelijk te zijn</i>	art. 73.
<i>Over de vijftig eeden, vereischt tot bekrachtiging van een beschuldiging wegens een zeer vermoedelijken, maar toch niet volkomen bewezenen doodslag</i>	art. 74.
<i>Over het beoorloggen van opstandelingen.</i>	art. 75.
<i>Over straatroof</i>	art. 76.
<i>Over diefstal.</i>	art. 77—82.
<i>Over kastijding, of arbitraire naar omstandigheden door den rechter te bepalen straf.</i>	art. 83.
<i>Straf op het drinken van bedwelmende dranken</i>	art. 84.
<i>Over zelfverdediging</i>	art. 85—87.
<i>Over het bewijs door getuigen</i>	art. 88—90.
<i>Over één zaak, waarop aanspraak gemaakt wordt door twee personen</i>	art. 91—97.
<i>Over de vereischten van een pretensie op eenig goud of zilver.</i>	art. 98 (behoort bij art. 73).
<i>Waar voor de vordering van een schuld getuigen aanwezig zijn, daar kan geen eed geëischt worden.</i>	art. 99 (behoort achter art. 90).
<i>Over verantwoordelijkheid of niet-verantwoordelijkheid voor schade, aangericht door iemands rijbeest of vee,</i>	

of ook door hout of iets dergelijks, dat iemand over den schouder draagt art. 100—112.

<i>Over koop en verkoop</i>	art. 113—134.
<i>Over verkoop met levering op tijd</i>	p. 159 r. 11 v. o.
<i>Over verbruikleen. Verbod van voordeel of rente. art. 135—138.</i>	
<i>Over pand en verpanding</i>	art. 139—149.
<i>Over de schulden van een overledene</i>	art. 150 en 151.
<i>Over het stellen onder curatele</i>	art. 152 en 153.
<i>Het goed van een minderjarige wordt beheerd door zijn voogd, totdat hij meerderjarig geworden is en blijken gegeven heeft van gezond verstand en goed overleg.</i>	art. 154.
<i>Over zaken, die bij minnelijke schikking behooren afgedaan te worden</i>	art. 155—159.
<i>Over overdracht van schulden</i>	art. 159.
<i>Over borgtocht</i>	art. 160—162.
<i>Over compagnieschap, maatschap of vennootschap</i>	art. 163.
<i>Over lastgeving en gevolmachtigden</i>	art. 164—175.
<i>Over verklaringen</i>	art. 176—181.
<i>Over huikleen</i>	art. 182—190.
<i>Over het ongevraagd gebruik maken van een anders eigendom</i>	art. 191—203.
<i>Over naasting</i>	art. 204.
<i>Over compagnieschap bij wijze van geldschieting of en commandite.</i>	art. 205 (vrg. art. 135 vlgg. en art. 163).
<i>Over het verzorgen van een anders palmboomen of wijngaarden voor een aandeel in de vruchten.</i>	art. 206.
<i>Over huur</i>	art. 207—213.
<i>Over het ontginnen van woeste gronden en het eerst zich den eigendom verwerven van iets dat nog aan niemand toebehoort</i>	art. 214—221.
<i>Over het brengen van eenig goed in de doode hand tot een vroom of liefdadig doel.</i>	art. 222—224.
<i>Over schenking</i>	art. 225—227.
<i>Over het vinden van eenig goed</i>	art. 228—231.
<i>Over depositum of inbewaaring</i>	art. 132 en 233.
<i>Over legatering of uiterste wilsbeschikking. art. 234—237.</i>	
<i>Over gevolmachtigde curators of uitvoerders van uiterste wilsbeschikkingen</i>	art. 238.

- Over de verdeeling van een nalatenschap* . . . art. 239—298.
- Over het huwelijk* art. 299—312.
- Een vrij man mag vier vrouwen hebben* art. 313.
- Over de vrouwen, waarmeê het niet geoorloofd is een huwelijk aan te gaan* art. 314—319.
- Over de personen, die als voogd kunnen optreden om een vrouw in het huwelijk te laten verbinden* art. 320—323.
- Over het vervallen van een echtverbindtnis zonder verstooting* art. 324—331.
- Over de mas-kawin (Ar. sadaka of mahr), de huwelijksprijs*.
art. 332 en 333.
- Over een man, die bij zijn vrouw, of bij zijn twee of drie vrouwen, nog een andere trouwt* art. 334—337.
- Over de ontbinding van een huwelijk door afkoop (koeloek) of door verstooting* art. 338—343.
- Over het terugkeeren tot een verstootene vrouw zonder een tweede huwelijk* . . . art. 344 en 345, (vrg. art. 350).
- Over de édah, idah, ngidah (Ar. عِدَّة), van een vrouw na een ontbonden huwelijk, vóórdát zij een ander mag aangaan*. art. 346—350.
- Over zoogverwantschap* . pag. 193, 3 v. o., en vrg. art. 314.
- Over de niphah, voldoende onderhoud van zijn vrouw door den man*.
art. 351—355.
- Over het recht van de vrouw om ontbinding van het huwelijk te vragen, indien haar man haar niet het behoorlijk onderhoud verschaft* art. 356 en 357.
- Over de opvoeding van minderjarige kinders van gescheiden ouders* art. 358 en 359.

BP 175 .L2 K62 ed.3
Kitab toehpah, ADC4209
Hoover Institution Library

3 6105 080 534 014

BP 175
L2
K62
ed 3

Uitgaven op het gebied der Maleische, Javaansche en
Madoereesche talen van de Firma E. J. BRILL te Leiden.

MALEISCH.

- Abdoellah**, Verhaal van zijne reis naar Kalautan en van die naar Djodda. In het Maleisch voor de lithographische pers geschreven en van aantekeningen voorzien door H. C. KLINKERT. 1889. f 2.50.
- Abdoellah bin Abdolkader Moensji**, Autobiographie. (Maleisch). Onveranderde uitgave. — Met aantekeningen door H. C. KLINKERT, 1882. 8°. f 0.25.
- Drie Maleische gedichten**, of de Sjairs Kon Tamboehan, Jatim Noestapa en Bidasari. Voor de pers bewerkt door H. C. KLINKERT. 1880. 8°. f 3.50.
- Facsimilés** van eenige Maleische handschriften. Ten dienste van hen, die zich in het lezen van Maleisch-Arabisch lettersehrift willen oefenen, bijeengebracht door H. C. KLINKERT. 1885. kl. 4°. f 2.50.
- Hikajat Wang Toewah**, Tersalin soerataannya oleh R. BRONSMIDDEL. 1893. 8°. f —.75.
- Kesah Pelajaran Abdoellah bin Abdolkader Moensji** dari singapoera Sampai Ka negeri Kalantan. Tersalin Soerataannya oleh R. BRONS MIDDEL. 1893. 8°. f 1.25
- Hikajat Pelandoek Djinaka**, of de Reinnari de Vos der Maleiers. Voor de pers bewerkt door H. C. KLINKERT. 1885. 4°. f 2.25.
- Klinkert, H. C.**, Nieuw Nederlandsch-Maleisch woordenboek. 1885. 8°
In linnen band. f 11.—
— Nieuw Maleisch-Nederlandsch Woordenboek met Arabisch karakter. Naar de beste bronnen bewerkt. In linnen band. f 9.—
— Nieuw Maleisch-Nederl. Zakwoordenb., ten behoeve van hen die het Maleisch met Latijnsch karakter beoefenen. 1892. kl. 8°. f 2.50.
— Spraakleer van het Maleisch. 1882. kl. 8°. f 1.50.
— Opstellen ter vertaling in het Maleisch, te gebruiken bij de Maleische grammatica van Dr. J. J. DE HOLLANDER, enz. 1879. 8°. 1e en 2e stuk à f —.75.
— Eerste schrift-, spel-, lees- en vertaal oefeningen van het Maleisch met Arabische karakters, gelith. 2e onveranderde herdruk. 1894. 8°. f 1.25.
— *Kilab Boenga Rampai* of Bloemlezing uit de Maleische geschriften, ten behoeve van de Gouvernements Inlandsche scholen en van hen, die het Maleisch met Latijnsch karakter beoefenen. 1890. 8°. f 3.50.
- Sadjarah Malajoe**, of de Maleische kronieken. Naar de uitgave van Abdoellah bin Abdolkader Moensji, door H. C. KLINKERT. 1884. 8°. f 3.50.
- Kruyt en Morre**, Toelichting op de Maleische schrijftafel Daftar toelisan. 1888. (1 blad imper. fol. en 1 blad lithogr. fol.) f 1.50.
- Merei, C. J.**, Nederlandsch-Maleische gesprekken ten dienste van hen, die met de spreektaal der inlanders van den Indischen Archipel wenschen bekend te worden, benevens eene beknopte spraakkunst en eene alphabetische lijst van de in het dagelijksch leven meest voorkomende woorden. 1874. 8°. f 1.90.